

De Forskydninger i Dons-Søernes Fuglefauna, der er foregaaet, siden HOLM's Artikel fremkom, kan ikke siges at være af gennemgribende Karakter; ydermere ligger de umiddelbart forud for og i Begyndelsen af min Jagttagesperiode, saaledes at jeg, ud fra mine Observationer gennem de senere Aar og af Forholdene i det store og hele, har Lov at slutte, at Søernes Fuglefauna nu saa nogenlunde er stabiliseret. Mindre væsentlige Svingninger i Bestanden vil jo nok finde Sted i Fremtiden, men disse vil sikkert blive af forbigaaende Karakter.

Litteratur.

HOLM, A. 1934: Et Fugleparadis skabt af et Højspændingsanlæg. — Dansk Ornith. For. Tidsskr. **28**, 1934.

Fire Redefund af Lille Dompap (*Pyrrhula pyrrhula minor* BR.) paa Vejleegnen.

Af HJALMAR ØSTERGAARD CHRISTENSEN.

I en mindre Skov paa Vejleegnen gjorde jeg i 1940—41 nedenstaaende Jagttagelser over ynglende Dompapper.

15. Maj 1940 hørte jeg ved en aaben Plads omgivet af Bakker, bevokset med Blandingsskov af Naale- og Løvtræer, enkelte Dompapfløjt. Ved Observation paa Stedet i nogen Tid saas Parret (♂ + ♀) komme flyvende — ♀ foran — over Pladsen til et 5 m højt, tæt Grantræ, som stod ud til Lysningen; ♀ fløj ind i Træet 1 m fra Toppen, mens ♂ satte sig i Træets Top. Efter 2 à 3 Minutters Forløb fløj Parret bort igen — stadig ♀ foran — i en anden Retning. Ved Eftersyn i Træet fandtes en halvt færdig Rede, som var anbragt 4 m oppe, tæt ind til Stammen og saaledes, at den var godt skjult mellem de tætte Grene.

Den følgende Dag var Parret igen beskæftiget med Redebygning, ♀ udførte tilsyneladende hele Arbejdet, mens ♂ fulgte hende uden at deltage deri.

20. Maj var der ingen Fugle at se ved Reden, der nu indeholdt 3 Æg. 25. Maj var der 5 Æg i Reden, paa hvilke ♀ rugede. Mens Reden blev undersøgt, sad Hunnen i Nærheden

og udstødte smaa melankolske Fløjt; Hannen blev ikke set. Da jeg var borte fra Træet, gik ♀ paa Reden igen efter ca. tre Minutters Forløb. Nogle Dage senere var Reden ødelagt. — Redeskaalen maalte i Bredde 5 cm og i Dybde 3,75 cm.

I samme Skov iagttog jeg 5. Juni 1940 et Par Dompapper i Nærheden af det ovenfor omtalte Redested (antagelig samme Par). Ved Eftersøgning i Træbevoksningen om den aabne Plads fandtes en Rede, der var anbragt ca. 2 m oppe i en tæt Ungbøg i en Bevoksning ud mod den aabne Plads. Reden var anbragt i de yderste tynde Kviste umiddelbart under og mellem de grønne Blade, ikke synlig udefra. Den indeholdt 2 Æg.

Ved Ophold paa Stedet i nogen Tid den 6. Juni saa jeg ikke Fuglene, og en Undersøgelse af Reden viste, at denne sad skævt og var tømt for Indholdet. Denne Redeskaal maalte i Bredde 5 cm og i Dybde 3,5 cm¹⁾. Afstanden mellem de to Reder var ca. 125 m.

I samme Skov gennemsøgte jeg efter Løvfald grundigt Terrænet for muligt at finde Parrets evt. tredje Rede. Resultatet blev, at jeg i 3 à 400 Meters Afstand fra de foran omtalte Reder fandt en Rede, som efter Størrelse, Udseende, Konstruktion og Anbringelse kun kunde være af Dompap. Denne Rede sad 2 m oppe og tæt ind til Stammen af en lille Rødgran, der stod indeklemt i Ungkultur af Bøg, men ud til en aaben Plads i Skoven. — Flokke paa 5 à 6 Fugle blev set flere Gange Eftersommer og Vinter 1940—41.

Den 20. Juni 1941 saa jeg i samme Skov et Par Dompapper bygge Rede, hvilket foregik paa samme Maade, som før omtalt. Redestedet var samme aabne Plads, hvor de to Reder fandtes 1940. Reden var anbragt 1½ m oppe omtrent i Toppen af en lille Bøgebusk ind under de nye Blade, saa Reden ikke var synlig udefra. Denne var næsten færdigbygget. — Reden blev dog aldrig fuldført, og der kom ingen Æg i Reden.

Redematerialet var meget ensartet i de fundne Reder. De yderste Bestanddele i Rederne bestod af 10—20 cm lange, tynde og tørre Kviste af Bøg og Birk, som Fuglene selv havde brækket af Træerne. Kvistenes største Tykkelse var 2 mm. Dette første Lag Redemateriale var af forskellig Tykkelse, alt

1) Reden findes nu paa Zoologisk Museum.

eftersom der skulde mere eller mindre Materiale til for at faa Redeskaalen til at ligge vandret. Redernes inderste Dele bestod af fine, tynde Rodtrævler og Græsstraa, som var saa løst sammenflettede, at man næsten kunde se gennem Rederne.

De iagttagne Fugle var meget tillidsfulde, saa man kunde iagttage dem paa nært Hold. Fuglene forekom mig fra første Iagttagelse paafaldende mindre og lidt anderledes farvede end de Dompapper, som hyppigt ses i Flokke om Vinteren. Tanken blev derfor straks henledt paa Formen *Pyrrhula pyrrhula minor* Br. Et Eksempplar (♂ ad.), som tilfældigt blev nedlagt i August 1940 af Drengene med Luftbøsse, viste at min Antagelse var rigtig, idet Fuglen tydeligt tilhørte *Pyrrhula p. minor*.

Andre nedlagte Eksemplarer fra Vintermaanederne af samme Race viser to Ting, dels at den om Vinteren ikke forlader Egnen, hvor den yngler, og dels at den antageligt til Stadighed yngler paa Egnen efter Antallet af iagttagne Fugle at dømme²⁾.

Lille Dompap (*Pyrrhula p. minor*) maa herefter betragtes som dansk Yngle- og Standfugl.

²⁾ De nedlagte Fugles Udseende og Maal vil udførligt blive beskrevet hos B. LØPPENTHIN: Noter om Padborgegnens Ynglefugle, D. O. F. T. **37**, 1943 (i Trykken). To Eksemplarer af Lille Dompap er foræret til Zoologisk Museum.